

dićima i na selu. Dakle, čovjek stručnjak i praktičar s terena. Razumio je našeg čovjeka u crkvi. Sa svojom pjesmaricom nastojao mu je pružiti ono što mu je najkorisnije i njegovu srcu najdraže. Župnik će, opet, u ovoj pjesmarici naći sve što mu dolazi u praksi a potrebno je da se pjeva. U predgovoru autor ističe: »U dugogodišnjoj pastoralnoj praksi, vidio sam da velik broj naših crkava nema školovana zborovođe koji bi mogao realizirati ispravna načela i zdrave smjernice crkvene glazbe. Teško se primaju nove i bolje pjesme, a rađe se pjevaju stare koje odvaljkada pjeva sav puk«. To je istina. U današnje vrijeme teško je sakupiti mladi svijet u crkvene zborove. Rijekte su župe koje to uspijevaju. Pjesmarica dr. Glibotića pomoći će i mladima i starijima da u crkvi svatko pjeva i da se dobro pjeva.

Fra Vjeko Vrčić

JA LJUBIM PODNEVNI LJETNI ŽAR. Najljepše pjesme Milana Pavelića.
Priredio: Josip Badalić, Zagreb 1976.

Ono što je o. Badalić, životopisac svećenika i pjesnika M. Pavelića, obećao pred četiri godine, sada je evo ispunio i priredio te izdao izbor njegovih pjesama. Velik je to dar svim ljubiteljima poezije i još više vjernicima, jer »osobito će duboko doživljavati svu ljepotu oni koji žive u istom svijetu duha, ili su prošli slične zanose i borbe kao pjesnik« (str. 6). Uz to »je ova zbirka prava riznica za vjerske priredbe i za deklamacije«.

Svatko će od njih, dakle, biti zahvalan u prvom redu samom pjesniku, kojega sigurno ni stoljeća neće zaboraviti, a onda priređivaču i prof. S. Velebitu koji u Pogovoru s pravom piše: »Biti religiozni pjesnik u vjekovima triumfa tehnike i ekonomike nije unosno, zahvalno ni moderno. Međutim, pravi umjetnik ne stvara za nagrade i odlikovanja, već odgovara unutarnoj čežnji da se očituje u sintezi jednog višeg, ljepšeg svijeta izraženog kroz prizmu čuvstava i ideja svoje duše. Pavelić i stotine drugih služe samo ljepoti« (str. 208). I još: »Bit će tako i s njegovim (Pavelićevim) pjesmama, jer ljepotu ne nagriza vrijeme. Može biti potisnuta, obescijenjena, ali bljesnut će poput sunca poslije oluje i privući radoznalo oko i čisto srce koje voli ljepotu, istinu i pravdu« (str. 213).

Ovdje treba još jednom istaknuti velike zasluge M. Pavelića koji je preveo, odnosno prepjevao sve himne ondašnjeg Brevijara i sekvence Misala. Ljepotu njegova prijevoda nisu nadmašili ni prijevodi novih himana u »Časoslovu naroda Božjega«.

Uz lirske pjesme, koje su pune zanosa i misli te bogate slikama i srokom, mnogi će se često vraćati i Pavelićevim »Povjesticama«. Ako su nezaboravne Šenoine, pravo bi bilo da ove religiozne (npr. »Vesela«), upozna i uzljubi svaki naš iole izobraženi vjernik. Stoga uzmi, čitaj i uživaj!

M. Kirigin